

6) w bloku XV działka 14 dla „Koła Polek” na mieszkania dla samotnych kobiet pracujących, o powierzchni 3851 m kw;

7) z bloku objętego ulicami: Aleją Wojska Polskiego, ulicą Rokitny, ulicą Lisa Kuli, ul. Obortyńską i ul. Orszańską dla gminy m. st. Warszawy o powierzchni 32.456 m kw.

§ 2. Cena sprzedaży gruntów wymienionych w § 1 wynosi 4 złote 50 groszy za 1 m kw gruntu, czyli ogółem 315.196 złotych 52 grosze i spłacona zostanie Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 5 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest w ciągu jednego roku od daty przejęcia gruntów przez Magistrat m. st. Warszawy.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntów, odstępowanych niniejszym rozporządzeniem, tudzież dalszego użytkowania tych gruntów porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

523.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1931 r.

w sprawie odstąpienia gminie m. st. Warszawy na cele rozbudowy miasta gruntu państwowego, położonego między ulicami Kozińskiego, Niegołęwskiego i Konstantego Górskiego.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1925 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 346) i art. 14 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Odstępuje się gminie m. st. Warszawy pod zabudowę domami mieszkalnymi, według programu rozbudowy, zatwierdzonego przez Ministra Robót Publicznych w dniu 15 maja 1931 r., grunt państwowy, położony między ulicami Kozińskiego, Niegołęwskiego i Konstantego Górskiego o powierzchni 5.195.70 m kw.

§ 2. Cena sprzedaży gruntu wymienionego w § 1 wynosi 4 złote 50 gr za 1 m kw gruntu czyli

ogółem 23.380 złotych 65 groszy i spłacona zostanie Skarbowi Państwa przez gminę m. st. Warszawy w równych ratach rocznych w przeciągu 5 lat z oprocentowaniem sześć od sta rocznie.

Pierwsza rata płatna jest w ciągu jednego roku od daty przejęcia gruntu przez Magistrat m. st. Warszawy.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia, w szczególności zaś ustalenie bliższych warunków przejęcia względnie nabycia przez gminę m. st. Warszawy gruntu odstępowanego niniejszym rozporządzeniem, tudzież dalszego użytkowania tego gruntu porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

524.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: SKARBU, SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ROBÓT PUBLICZNYCH

z dnia 15 maja 1931 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 5 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wymiarów i liczby pomieszczeń w budynkach publicznych szkół powszechnych i domach mieszkalnych dla nauczycieli.

Na podstawie art. 5 i art. 11 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 5 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 383) zmienione i uzupełnione rozporządzeniem z dnia 28 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 245) ulega następującym zmianom:

1) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Zezwala się na wznoszenie budynków szkolnych częściami, plan całego budynku szkolnego musi być jednak zgóry zatwierdzony”.

2) Po § 12 dodaje się nowy § 13 o następującym brzmieniu:

„§ 13. W okresie przejściowym zezwala się, o ile przepisy prawa budowlanego nie stoją temu na przeszkodzie, na wznoszenie drewnianych budynków dla publicznych szkół powszechnych poniżej norm podanych w tablicy II (program minimalny). W budynkach tych powierzchnia podłogi izb szkolnych (klas) nie może być mniejsza niż 50 m², wyso-

kość izb lekcyjnych i pomieszczeń rekreacyjnych nie może być mniejsza niż 3,2 m, a pomieszczenia rekreacyjne (korytarze) muszą mieć szerokość co najmniej 2,1 m. Powierzchnia podłogi mieszkań dla kierowników nie może być mniejsza niż 60 m², a mieszkań dla woźnych nie mniejsza niż 30 m². Powierzchnia podłogi wymienionych w § 10 mieszkań nauczycielskich nie może być mniejsza niż 60 m² dla mieszkań 3- lub 2-pokojowych z kuchnią i 30 m² dla mieszkań 1-pokojowych z kuchnią".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Sł. Czerwiński

Kierownik Ministerstwa Skarbu: Ignacy Matuszewski

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

Minister Robót Publicznych: Norwid Neugebauer

525.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 7 lipca 1931 r.

o ulgach celnych na klipfisze suszone i makrele świeże (w łodzie).

Na podstawie art. 7 p. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego) wynosi odpowiedni procent, uwidoczony w poniższej tabeli:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w % cła normalnego (autonomicznego)
z 37 p. 1b) III	Makrele świeże (w łodzie) — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	23
z „ p. 3b) II	Klipfisze suszone — za pozwo- leniem Ministerstwa Skarbu	9

O ile chodzi o towary, które będą podlegały postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło uwidoczony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 lipca 1931 r. i obowiązuje do dnia 30 października 1931 r. włącznie.

Minister Skarbu: Jan Piłsudski

Minister Przemysłu i Handlu: Zarzycki

Minister Rolnictwa: Leon J. Połczyński

526.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 11 lipca 1931 r.

w sprawie zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

Na podstawie artykułu 7, ustęp e) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w sprawie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuł 15 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 14 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 435), z dnia 30 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 716), z dnia 30 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 279) oraz z dnia 5 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 562), otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 15. Od towarów przywożonych do obszaru celnego oraz wywożonych z tego obszaru pobiera się, niezależnie od cła, opłatę manipulacyjną. Oprócz tego pobiera się w pewnych wypadkach również akcydencję, jako dodatkową opłatę manipulacyjną, oraz osobną opłatę manipulacyjną od wydawanych pozwoleń na prawo przywozu lub wywozu towarów zakazanych do przywozu lub wywozu. Za przechowywanie towarów w urzędowych składach celnych, za strzeżenie i konwojowanie towarów, tudzież za wykonywanie czynności poza godzinami urzędowymi lub poza obrębem miejsca urzędowego mogą być pobierane specjalne opłaty.

Opłatę manipulacyjną, akcydencję oraz opłatę od pozwoleń na prawo przywozu lub wywozu towarów zakazanych należy pobierać według norm i zasad niżej ustalonych w rozdziałach I, II, III i IV niniejszego artykułu.

Natomiast w jakich wypadkach i w jakiej wysokości pobierane będą opłaty za przechowywanie towarów w urzędowych składach celnych, za strzeżenie i konwojowanie towarów, tudzież za wykonywanie czynności poza godzinami urzędowymi lub poza obrębem miejsca urzędowego określi Minister Skar-